

בבן יהודע כתב טעם למספר כ"ב אלפים, כנגד כ"ב אותיות התורה, שישראל אחוזים בכ"ב אותיות התורה, וכמ"ש המקובלים ישראל ראשי תבות י"ש ש"שים ר"בוא א'ותיות ל'תורה.

★ ★

בגמ': אין השכינה שורה בפחות משתי רבבות ושתי אלפים.

והקשו התוס' דהא כל כי עשרה שכינתא שריא.

עיי' בספר מדרש שמואל (פ"ג דאבות מ"ז) וז"ל: יש להבין דלאשמועינן רק באחד שהשכינה עמו וכ"ש שנים או חמשה או עשרה. אמנם הענין שאף שכולם שוים לטובה בזה שהשכינה שרויה ביניהם, עכ"ז יש הפרש והדרגות ביניהם, ולכן הוצרך לדרוש בפ"ע, ועשרה שיושבים ועוסקים בתורה הוא היותו מעולה שבכולן כי השי"ת אינו יושב אלא עומד על עמדו, וכביכול הקב"ה עומד והם יושבים, שנא' אלקים נצב בעדת קל ונצב לשון עומד משא"כ בחמשה, עכ"ד. הרי שדרגות יש בגילוי שכינה.

ועי' ברש"ש (סוכה נ"ג.) שכתב על מש"כ ברש"י שהיתה שכינה בבית שני, שהרי ביומא אמרי' (כ"א:): שבבית שני חסרה שכינה, ותירץ דקצת שכינה היה.

ועיין כעין ענין זה באוה"ח הקדוש ריש פ' וזאת הברכה עהפ"ס ד' מסיני בא".

★ ★

בגמ': דרש ר' דוסתאי דמן בירי ובנחה יאמר שובה ד' רבבות אלפי ישראל ללמדך שאין השכינה שורה על ישראל פחות משני אלפים ושני רבבות כו' נמצא זה גורם כו'.

לגבי הדין שאסור להתריע ולזעוק בשבת הביא המגן אברהם בסוף סי' רפ"ח מביאורי הסמ"ג לר' יוסף שלמקשה לילד לכו"ע מותר להתפלל (והובא דבריו באריכות בגליון שם בדפו"ח) מפני שהעולם נידון על שם רובו, ולפעמים העולם הוא מחצה צדיקים ומחצה רשעים, וכשנולד תינוק זה, נמצא מכריע את הכף, שהרי תינוק זה הוא צדיק באותו שעה, ואף אם בסופו של דבר הוא יחטא, מ"מ האדם נידון לפי מעשיו.

ויעוי' בשיטמ"ק דהביא לגאון שכ' בזה"ל, שמסתפרין לפנים כנגד המצח ומגדלים שער לאחור כנגד העורף יש בו משום דרכי האמורי דמיחזי כמגדלי בלורית עכ"ל, ומבואר כפ"א דרש"י.

ברמב"ם ברפ"א דע"ז כ' בזה"ל, אין הולכין בחוקות הגוים וכו' ולא יגלח מן הצדדין ויניח השיער באמצע כמו שהן עושין, וזה הוא הנקרא בלורית, ולא יגלח השיער מכנגד פניו מאוזן לאוזן ויניח הפרע מלאחריו כדרך שהן עושין עכ"ל, וע"ש בכס"מ שכ' דמש"כ דאסור לגדל בלורית מדתניא בפרק א"מ [ע"ז כט.]. וכו' וטעמא משום דלשם ע"ז הוא מגדלה אסור הישראל להדמות להם בה, ומ"ש ולא יגלח השער מכנגד פניו וכו' בב"ק ס"פ מרובה ובסוטה פרק ע"ע תניא המספר קומי ה"ז מדרכי האמורי, ומפרש רבינו מספר קומי לצד הפנים ומניח הפרע מאחריו וכן פירש"י והערוך עכ"ל, יעו"ש והיינו דהרמב"ם פי' דהוי ב' דברים א' לגדל "בלורית" וב' לגלח השער מכנגד פניו ולהניח מלאחריו, אך רש"י בפ"א והשיטמ"ק ס"ל דקומי היינו בלורית, ובפ"ב פי' כהרמב"ם.

ויעוי' ברי"ף וברא"ש שלא הביאו לזה דבעלמא אסור לספר קומי ולקרובי מלכות מותר, וצ"ע אמאי השמיטו לזה.

(נופת צופים)

★ ★

בגמ': ובנחה יאמר שובה ה' רבבות אלפי ישראל ללמדך שאין שכינה שורה על ישראל פחות משני אלפים ושני רבבות חסר אחת והיתה אשה מעוברת ביניהם וראויה להשלים ונבח בה כלב והפילה נמצא זה גורם לשכינה שתסתלק מישראל.

יש ליתן טעם למה דוקא כ"ב אלף. בעיון יעקב (יבמות סג, ב) כתב על כך טעם יפה, דהנה שלמה המלך אומר (קהלת ז, כח), 'אדם אחד מאלף מצאתי', נמצא אם כן שבציבור של כ"ב אלף אנשים, יש כ"ב בני אדם ישרים והגונים, שהם כנגד כ"ב אותיות התורה, ולכן דוקא במקום שיש כ"ב אלף מישראל שורה השכינה.

רמז נאה מצא לכך בדברי הכתוב (בראשית מח, כ) 'בך יברך ישראל', 'בך' בגימטריא כ"ב, לכל אחד מישראל יש לו אחיזה באות מן התורה.